

## Xuân Đất Khách

*Ngon gió đông sang thổi lạnh lùng,  
Xuân về giá lạnh tiết trời đông  
Thương ai tặng áo chiều đông ấy,  
Sưởi ấm hồn tôi đỡ lạnh lòng.*

*Ai hay cuộc chiến đến tang thương  
Chia cắt hai ta nỗi đoạn trường.  
Anh ở phương này thương nhớ quá,  
Hướng về quê Mẹ nỗi buồn thương.*

*Xuân chẳng đem vui chỉ những buồn,  
Nhớ ngày xum họp lại buồn hơn.  
Người xa vạn dặm còn chẳng nữa,  
Tôi ở trời Tây mắt lệ vương.*

*Tết đến Xuân về để lại Xuân,  
Xuân đi Xuân đến đã bao lần.  
Tóc ai điểm bạc màu sương trắng,  
Ngàn dặm tình quê mãi cách ngăn.*

*Xuân về tuyết phủ trắng đường đi,  
Đón tuyết vui xuân chẳng ước gì.  
Chỉ muốn quê hương bừng sáng lại,  
Xuân sau đoàn tụ hết chia ly*

**Nguyễn Đức Khổng**

## *Nếu Mai*

Nếu mai Anh già từ đời,  
Thế gian còn có ai người tiếc thương.  
Nào ai còn chút vắn vương,  
Lấy ai thắp một nén hương ngậm ngùi.  
Đất nông một nắm chôn vùi,  
Thương anh ai đó sứt sùi giòng châu.  
Anh mang đi vụn nổi sầu,  
Gom bao nhiêu chữ đặt câu thơ buồn.  
Làm cho nước mắt em tuôn,  
Dù ai tình đã xa muôn ngàn trùng.  
Cuộc đời là cõi mộng lung,  
Riêng anh lạc cõi mê cung tình sầu.

## **Nhớ ngày xưa cũ**

Tù ở Ba Khe khó mà quên  
'Quyết tâm khắc phục' hót thâu đêm  
Nghe tiếng mà nào ai nhìn thấy  
Chẳng biết mặt chim, chẳng biết tên

Lại một loài chim khóc gọi con  
Thê thảm chao ơi vọng núi non  
Suốt mùa đông giá kêu vệt vệt  
Thời tiết sang xuân hết chẳng còn

*Nguyễn Đức Khổng*